

ževšího, přetrhuje se sice právními úkony proti liquidatorům, nikolik však proti některému jinému společníku (čl. 148 obch. z.).

d) Rozsudek, jímž osvobozen některý z korreů pro svou osobu, nepůsobí zároveň ve prospěch ostatních, vyjmouc ten případ, že by objektivní existence korreální obligace rozsudkem byla popřena, zvláště bylo-li tvrzeno, že závazky všech spoludlužníků v témž právním důvodu se zakládají. Ostatně jest otázka tato sporná.

3. Obojí účinek nastává při narovnání. Bylo-li totiž něco dáno neb vykonáno za účelem narovnání (§ 1380 o. o. z.), nastávají absolutní účinky, spojené s placením neb dáním na místě platu; jest-li se však někdo zavazuje od něčeho upustiti, nastávají relativní účinky vzdání se.

Kořist.

Kořist jest souhrn všech nepříteli nebo nepřátelské zemi odňatých movitých věcí.

I. Právo mezinárodní.

Dle starého práva válečného, které každou válku za vše ničící a každého nepřítele za úplně bezprávného považovalo, připadl veškerý majetek nepřátelský, který druhé straně do rukou padl, vítězi; co vítěz si nechtěl podržeti, mohl zničiti. Co při vypuknutí války se v zemi nepřátelské našlo, propadlo nepříteli jako kořist (occupatio bellica). To vztahovalo se na veškerý majetek nepřátelský. Nyní vztahuje se kořist dle zásad práva mezinárodního toliko výjimkou na majetek soukromý (viz čl. Blokáda), neboť moderní právo válečné vychází z jiných zásad; válka má ničiti zemi nepřátelskou jen potud, pokud toho nutně jest potřebí; válka směřuje toliko proti státní moci, nikoli proti jejím příslušníkům.

Soukromá práva nemají z pravidla vtrhnutím válečným žádné změny utrpěti. Nepřítel může však v zemi nepřátelské daně vypsati, naturální dávky a osobní služby požadovati, avšak majetek jednotlivců má, pokud ho není třeba k účelům válečným, zůstatí ušetřen. Kořistí válečnou jsou tedy všechny věci, které vojsku nepřátelskému nebo jednotlivcům k němu náležejícím, tedy zápasníkům se odeberou. K tomu patří beze všeho odporu veškerý válečný material nepřátelského státu a jeho vojska (zbraně, krmivo, náboje, zásoby potravin, pokladny válečné, dopravní prostředky a t. d.). Výjimkou smí se též příslušníkům nepřátelského a obsazeného státu některé věci odníti, jako na př.: soukromé zbraně nebojucích, vyžadují-li toho zásady bezpečnostní; dále předměty, které jsou nutné k určitým účelům válečným, jako na př. dobytí pevností, nebo jiného úsilovně se bránícího místa. Pojem kořisti dá se též v ten způsob vyložiti, že strany válku vedoucí rovněž na vzájem hře válečné dávají v šanc to, co s sebou při střetnutí mají. Ohledně věcí, které tvoří předmět kořisti, jest rozeznávati ty, které patří k vystrojení vojska a které válečným účelům slouží, jako na př.: pušky, zbraně, prapory — tyto patří pánu vojska, a ostatní předměty jako peníze, jednotlivé kusy výzbroje a skvosty patří vojínům, kteří kořistí. Moderní praxe válečná však neschvaluje odnětí soukromého majetku vojínům bojujícím, poraněným nebo padlým vojska nepřátelského; dle vojenských zákonů jednotlivých zemí se toto trestá. Je-li válka též na moři vedena, podléhají nejen lodě nepřátelského státu dobytí a přivlastnění, nýbrž i nepřátelské strany vztahují své právo kořisti na soukromé lodi a statky, kocábky a náradí rybářského na pobřežích vyjímaje.

II. Právo rakouské.

O. o. z. řadí kořist mezi způsoby nabývání vlastnictví přivlastněním a stanoví, že předpisy o právu kořistiti na věcech nepřitelem zpět ukořistěných obsaženy jsou v zákonech válečných (§ 402 o. o. z.).

1. Předmětem kořisti jsou: děla, pušky, náboje, prapory, koně, skladiště, válečné pokladny, kanceláře a t. d. Všecky tyto věci pod těžkým trestem musí se tam odevzdati, kam poručí velící general (oběž. benát. gub. ze dne 17. prosince 1816 prov. sb. z. sv. 3., díl 2. str. 337). Válečný material nepříteli odňatý a statek státní nesmí si nikdo osvojiti, nýbrž kořist válečná má se co nejdříve velitelům odevzdati, kteří o ní dle nařízení velitele armády rozhodnou a kteří jsou zmocnění koně, vozy a potraviny svých oddílů kořisti doplniti. Z ukořistěných věcí nesmí pod trestem nic býti zatajeno ani svémocně odstraněno (služ. prav. pro vojsko ze dne 9. srpna 1873 II., odst. 391).

2. Trestní ustanovení vojenská.

a) Jestliže by mužstvo během bitvy při postupu, ústupu, nebo dobývání opevněného místa nebo ležení, dříve než by to bylo dovoleno nebo proti zákazu na kořist vyšlo, mají býti pachatelé žalářem od 1—5 roků potrestáni; kdyby se však napomínajícím představeným protivili, mají býti odsouzeni ku trestu zastřelením, po případě mají býti ihned zastřeleni, je-li potřeba příkladu odstrašujícího (§ 264 voj. tr. z.).

b) Jestliže by se mužstvo během bitvy z bojiště vzdálilo, aby ukořistěný statek ukrylo, má se potrestati žalářem od 6 měsíců do 1 roku a nedá-li se napomenutím představených odvrátiti, žalářem od 1 do 5 let, po případě zastřelením (§ 277 f, 282 voj. tr. z.).

c) Osoby vojenské dopouštějí se zločinu pustošení, jestliže by v tu nebo cizozemsku, na pochodu, v ležení nebo při cvičení, při rozložení se nebo beze svolení svých představených za války odcizili movitý majetek pro sebe nebo pro jiné, ať se to stalo v bydlíštích nebo jiných budovách, ve sklepích, stodolách, nebo na veřejné silnici, nebo dali-li k tomu jakožto vojenští představení svolení nebo rozkaz, aniž by nutnost toho vyhledávala a přesahuje-li uloupený statek cenu 5 zl. Trest jest žalář od 6 měsíců do 1 roku, po případě do 5 let (§§ 492, 493 voj. tr. z.). Bylo-li pustošení předsevzato za požáru, povodně, nebo jiné všeobecné nehody, nebo bylo-li způsobeno vypáčením dveří nebo závor, nebo na věcech bohoslužbě zasvěcených nebo na státních, nebo zvláštní ochraně pachatelově svěřených věcech, bez ohledu na cenu, trestá se těžkým žalářem od 1—5 let (§ 494 voj. tr. z.). Je-li pustošení dovoleno, propadá tomuto trestu ten, kdo místa, času nebo předmětů nešetří, na které se dovolení vztahuje (§ 498 voj. tr. z.). Řízení o zločinu pustošení odbyvá se dle práva stanného (§ 499. voj. tr. z.).

Účastenství v pustošení dopouští se ten, kdo předmět, o kterém ví, že byl uloupen nedovoleným pustošením, skrývá, kořistí nebo kupuje. Trest: žalář od 6 měsíců do 1 roku, po případě do 5 let (§ 500 voj. tr. z.).

d) Pustošení trestá se jako přečin proti bezpečnosti majetku, nepřesahuje-li uloupený statek cenu 5 zl. anebo chybí-li náležitosti v § 494. voj. tr. z. uvedené. Trest: tuhé vězení od 1 týdne do 6 měsíců (§ 733 voj. tr. z.).

Kotle parní a parostroje.

I. Parní kotle a parostroje jako předměty práv.

Parní kotle a parostroje tvoří příslušenství jisté budovy, pak-li s touto v takové souvislosti a takovém spojení jsou, že ku trvalému užívání této